

TÓCÓI HARANGSZÓ

A Szent Család Templomból

13. évfolyam 12. szám - az Úr 2012. évének december havában

A Hit éve 3. - Útmutató könyv

A Hit Éve hosszú idő arra, hogy újra felfedezzük a hit nagy ajándékát, Jézus Krisztus megváltói szeretetét és egyházunk lelki kincseit. Ebben nyújt segítséget a 2005-ben elhunyt Leo Scheffczyk bíboros *"A katolikus hit világa – Igazság és alak"* című könyve. A teológus szerző mély lelki forrásokból merített. Művét egyaránt jellemzi szilárdság és lényének törekenysége. Az állhatatossághoz való bátorsága mély hitében, az Úrhoz fűződő mély, belső kapcsolatában és az Egyház iránti szeretetében gyökerezik.

A mű legfontosabb kérdése, hogy mi az igazán katolikusokra jellemző hitvallás, teológia. A szerző így fogalmazza meg a megírás célját: *"Napjainkban túlnyomórészt az általános értelemben vett kereszténységet vizsgálják, és valamilyen homályos krisztianizmusra hajlanak. Ezzel szemben a könyv arra vállalkozik, hogy áttekintse a katolikum teljes konkrét valóságát. Az "alak" kifejezés a katolikus hit lelkét és formáját, a katolikus tanítást és életet, a katolikus hittartalmat és struktúrát jelenti, amely értelmes egészként állítja magát az önkényesség pluralizmusának tendenciáival szemben. Ebben az értelmes egészben egységet alkot a mozgás és a rend, a feszültség és a harmónia, a misztérium és az életközelség. Sőt olyan egységről van szó, amely megsejtet valamit a katolikus hitvilág rég feledésbe merült szépségéből is, mely a modern emberre is meggyőző hatást tud kifejteni."*

A könyv tartalmát és részleteit illetően hasznos különösen a teológiával foglalkozóknak és minden igazságkereső embernek. Megvalósul benne az a szándék, hogy a teológiát nem lehet elválasztani az élettől. A szerző nagy szakértelemmel, tárgyilagosan és érzékelhető odaadással mozog a teológia világában. A teológiát szent tudománynak tekinti, ugyanakkor jóságos és alázatos hangvételt használ. A szerző személyiségének megfelelő tudományosságot, egyúttal mély hitet tükröző vallásosságot sugároz a könyv. A katolikum konkrét valóságából kiindulva fejti ki a kereszténység lényegét. Érvelő jellege világossá teszi az olvasó számára, hogy a szerző a párbeszéd mestere. A dialógus mindig a tartalomra koncentrál. A könyv nélkülözhetetlen segítséget nyújt azoknak, akik napjaink pluralista szellemiségének kontextusában szeretnének közelebről megismerkedni a katolikus gondolkodás sajátosságaival. Kiegyensúlyozott véleményével, az eltérő álláspontokat ismertetve is tárgyilagos hangnemével, konkrét példákkal gazdagon illusztrált érvelésével meggyőzően vezeti be olvasóját a katolikus hitvilágba. A lapokon kirajzolódik a felfoghatatlanul művelt és szorgalmas ember portréja. Az Egyház figyelmének középpontjába akarta állítani a Jézus Krisztussal való találkozást és a hit szépségét. Hitünk gazdagságát tárja elénk, hogy a felismert igazságok alakot öltsenek a szív rejtekében, s létté váljanak az Egyház megújulására. Ezért a kereszténység lényegének tisztázására vállalkozó hagyományt folytatja, sajátosan a katolikus hittartalom lényegét kívánja feltárni. Megfogalmazza a hit és élet egymástól való elszakadását. A hit akkor hiteles, ha azt élik. Ha a mindennapi életet nem a hit

irányítja, hanem a média által közvetített „trendi” gondolkodás, akkor a hit elszakad az élettől. Ámbár a mai egyház távol van sok esetben a hitelesen megélt hittől, Scheffczyk bíboros szerint mégsem lehet a mai egyház útját hanyatlás történetének nevezni. Torzító az a történelmi beállítás – s a kommunizmus időszakának történetírása ilyen volt –, amely szerint Jézus örömhíréből boszorkányüldözés és keresztesháborúk lettek, tűzzel-vassal végzett hitelesítés, illetve napjainkban hatalomra törő keresztény pártok. Az Egyháznak vitathatatlanul voltak bűnei, ezekért Boldog II. János Pál pápa bocsánatot is kért, de az Egyházban mindig voltak szentek, vértanúk és szenvedők, akik a Jézushoz való hasonulásig hiteles életet éltek. Sok kereszténynél a hit és élet egysége nem áll ezen a fokon, de törekednünk kell arra, hogy életvitelünket közelítsük a jézusi tanításhoz.

A hit és élet egységének megteremtése a legfőbb feladatunk. A Hit évében ez nem csupán külső programokat, kampányokat jelent, hanem a hiteles keresztényekre nagyobb szükség van. Az egyházon kívül állók nem hitéleti kampányokkal fognak naponta találkozni, hanem keresztény emberekkel. Az Egyház arca mi, egyszerű hívek és papok vagyunk. A mai látványvilág hozzászoktatott ahhoz, hogy ismert személyiségek kellenek. Csak arra figyel fel, aminek egy híresség adja az arcát. A keresztény hitnek ezzel szemben nem csak vallásos hírességek adnak arculatot, hanem az egyszerű hívő emberek. Azzal adják a legjobb arcát a kereszténységnek, ha a hitük és életük egységben van egymással. A 300 oldalas könyv mindenre kiterjedő, megbízható támpontot nyújt ehhez azoknak, akik alaposan el akarnak mélyedni a katolikus kereszténység világában.

Pető István atya

Események templomunkban

Az elmúlt hónapban keresztelés nem volt templomunkban, volt viszont két hozzánk tartozó temetés, **Tóth Irén** és **Hertelendi Györgyné (Németh Mária)** testvéreinket temettük.

Idén rövid az advent, december 22-én, szombaton este meggyújtjuk a negyedik gyertyát az adventi koszorún, és a negyedik hét csak kétnapos lesz. Hétfőn reggel még utoljára eljöhethünk a hajnali szentmisére, de délután már a Szentestére készülődünk. A templomot 3 órakor bezárjuk, és este 11-kor nyitjuk ki újra. Az éjféleli mise előtt fél 12-től az ifjúsági zenekar előadását hallgathatjuk meg. Karácsony első napján délelőtt 9 órakor lesz Szentmise a templomban.

Idén december 30-ra esik Szent Család ünnepe, templomunk búcsúja.

December 31-én este 6 órától év végi hálaadó szentmisén vehetünk részt, éjfélkor szentségi áldásban részesülhetünk. Január elsején, Szűz Mária, Isten anyja ünnepén délelőtt 9 órakor lesz szentmise (parancsolt ünnep).

Elsőáldozóink

Ahogy már hagyomány templomunkban, idén is advent 3. vasárnapján volt templomunkban az elsőáldozás. Hét gyermek részesült először a szentáldozás kegyelmeiben: **Czumbil Gergő, Gyarmati Ditta, Kajzer Gabriella, Kajzer Péter, Kókai Máté, Mátyás Andrea** és **Németh Lilla**.

Imádkozzunk a gyermekekért, hogy a most kapott kegyelmeket megőrizték, tovább tudjanak haladni az Úr által nekik kijelölt úton és oszlopos tagjai legyenek közösségünknek! Imádkozzunk családjukért, szeretteikért is, hogy tudják őket ebben

segíteni, és kérjük az Urat a keresztény családokért, hogy minél többen legyenek, akik fontosnak tartják gyermekük vallásos neveltetését.

Mézeskalács illatú karácsony

Ha karácsonyra gondolunk – bármikor az év folyamán – fények, színek, illatok, dallamok emléke tolul föl lelkünkben. És persze a hideg és meleg érzése: kinn lehetőleg szikrázó hó, bent a szobában jó meleg; amit régen a kályhában lobogó tűz árasztott. Minden érzékszervünkkel érezzük a karácsonyt. Már szinte délután beáll a sötétség (ilyenkor a legrövidebbek a nappalok), jól érvényesülnek hát az ünnepi fénybe öltöztetett utcák. Milyen érdekes, az utóbbi években fehérek és aprók lettek a karácsony fényei. Gyermekkoromban színesek voltak a reklámok: pirosak, zöldek, sárgák – megcsodáltuk a karácsonyfák hasonlóan színes lámpácskáit; örültünk, hogy a gyertyákat egyszer csak ezek váltották föl otthon, de még a templomokban is. Ekkor még oly kevés embernek volt autója, hogy nem azt mondtuk, hogy valakinek kocsija van, hanem, hogy „taxija” van. Ennek megfelelően kevés volt a három színű közlekedési lámpa, de a színes neonfelirat is. Később aztán ezek a színes fények úgy eluralkodtak hétköznapijainkban, hogy harsányságuk mellett fel sem tűntek a karácsony diszkrét fényei. Ezt felismerve vált ismét fehérré a karácsony – s valljuk be, jól van ez így. Sőt sok helyen újra megjelentek a gyertyák akár a karácsonyfán, akár a karácsonyi asztalon. Ezek nemcsak világítanak, melegítenek is, és a lángjuk mozog, él.

Játsszunk még egy kicsit tovább. Milyen hangok társulnak a karácsonyhoz... A csengő diszkrét harangozása, amelyik legtöbbünknek jelezte, most már mindjárt föltárul az ajtó, csak még előtte imádkozunk egyet közösen a küszöbön térdelve, s áldott ünnepet kívánunk egymásnak. Mennyi, de mennyi karácsonyi éneket tud egy felnőtt ember felsorolni, netán elénekelni is. Legtöbb magyar család a Mennyből az angyal-t énekelte először a fa alatt; sokan még akkor sem tudtak erről lemondani, mikor ez nem volt éppen tanácsos. Az illatai is utánozhatatlanok a karácsonynak. A mézeskalács illata legtöbbünknek éppúgy hozzátartozik, mint a fenyőillat.

Gyermekkori karácsonyaink emléke egész életünkön át elkísér bennünket, mi több, sokan ezt a hangulatot keresik, hajszojják akár minden évben, s folytonos csalódásukkal alaposan el tudják rontani a többiek kedvét is. A nagy ünnepek olyan törékenyek, mint a márkás porcelán, nagyon kell vigyázni rájuk. Egy görög katolikus lelkésztől hallottam, hogy nekünk, akik hagyományainkkal a nyugati egyházhoz kötődünk, a karácsonyunk csodálatosabb, a keletieknek pedig a húsvétjuk az. Van mit tanulnunk egymástól.

A karácsony nagyszerűsége messze túlmutat az ünnepi asztalon, s főleg mindennemű ajándékon – még ha a legnagyobb szeretettel készítenek is mindent. Aki nem tudja hitelesen átélni az éjféλι mise misztériumát – vagy nem tud szívből elénekelni egy karácsonyi népéneket, bizony nehezebb dolog számára tartalmat adni ennek az ünnepnek. Mégis-mégis a karácsonnyal jóval kevesebb gond van, mint pl. a húsvétal. A pici gyermek születésének könnyebben lehet örülni, ennek körülményein meghatódni bármilyen gondolkodású embernek. Meg lehet sejteni mögötte a végtelen szeretetet, s hála Istennek, szeretni még nem felejtettek el az emberek. Ezt a szeretet hitelesen megmutatni egymásnak – ez már sokkal nehezebb. Olykor túlon túl igyekszünk, de jó

lenne olvasni a másik gondolatában, hogy mivel tudnánk megörvendeztetni. S bizony ez nem mindig sikerült, s úgy érezzük, nem értékelték kellőképpen a mi igyekezetünket, s máris ott van bennünk a csalódás. Csak arra vigyázzunk, legalább a mások jó kedvét ne rontsuk el, gondoljunk gyorsan valami másra, kezdeményezzünk valami mást.

Dr. Németh Béláné

Elmaradt világvége

Tisztelt hölgyeim és uraim! Elnézésüket kérjük, de a világvége ismét elmaradt, mint ahogy az elmúlt évtizedekben beígért világvégék mindegyike. Kérem, ne hívják panaszokkal ügyfélszolgálatunkat, mert a mi Urunk szólt előre, hogy nem tudjátok sem a napot, sem az órát. Mindenki a saját felelősségére dőlt be az álhíreknek. Mert bizony, nem jöttek az UFÓ-k, nem csapódott be meteorit, az ukrajnai férfi is feleslegesen gyújtotta fel magát. Élünk. De lehetett volna valóban ez az utolsó napunk, lehetett volna tényleg ez a nap az, amikor számot kell adnunk életünkről. Felkészültünk? Aligha. Legtöbben tettük és tesszük a dolgunkat, mintha örökké élnénk, és mindaz, amit létrehoztunk örökkévaló lenne, nem pedig vanitatum vanitas.

Nem jött el a világvége, de sokan ettől nem lettek boldogabbak, sőt, csalódottan ültek vissza a hallgatók a tankönyvek mellé vizsgára készülni, az újságírók a monitorok elé, hogy új témát találjanak a maják jövődölései helyett. Mi keresztények közben mosolyogtunk az egészen, és könnyű szívvel kértük a megváltót: „Jöjj el Uram, Jézus!” Ha eljön, régi barátot köszöntünk majd. Nem a véget várjuk, hanem az újjászületést! AG

A vasárnapi szentmiséken felolvasó családok:

- Dec.23. (Advent 4. vasárnapja): Almási család
- Dec.24-25. (Éjféli mise): Gyarmati család
- Dec.25. (Urunk születése): Képviselőtestület
- Dec.30. (Szent Család vasárnapja): Báránkó család
- Jan.1. (Mária, Isten anyja): Mária légió
- Jan.6. (Vizkereszt): Vilicsku család
- Jan.13. (Évközi 2. vasárnap): Hajdú család

Szép gondolat

Karácsony és Újév az esztendő időszigetei. Napok, órák az év partjai között szinte csak percek. S ezalatt mennyi jókívánság, a "kellemes karácsonyt és boldog újévet" kívánó szavak tengere. Advent, a jobbat várása s a remény. Ezen a hídon egyszer egy évben minden keresztény átmegy, s míg gyalogolunk, emberarcunk talán megszépül.

Dobos László

Gyermekeinknek - egy kis feladat

A múlt havi bibliai névrejtvény („*kanyargós betű értéke*”) megoldása: Sára. Idei utolsó feladványunk: „karácsonyi sütemény (é=ó)”.

Egy csepp derű- felnőttek sem árt

- Mit mond az egyetemista december elsején?
- De jó! Karácsonyig már csak kettőt alszunk!